

УДК 338:48-52:796.61

Уляна Катерина

канд. фіз. вих.,
викладач кафедри здоров'я, фітнесу та рекреації
Національний університет фізичного виховання і спорту України

Сергій Катерина

студент IV курсу
Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВЕЛОТУРИЗМУ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

Сьогодні розвитку велотуризму приділяється велика увага як у світі так і в Україні. У зарубіжних країнах цьому питанню приділяється значно більше уваги. Невпинно ведеться пошук нових підходів та засобів (інформаційних та технічних), які можуть покращити стан функціонування та розвитку велосипедного туризму. Літературні дослідження свідчать, що розвиток велотуризму можливий за умови виникнення рівноваги між існуючими рекреаційними можливостями регіону або території, збереженням рекреаційних ресурсів, економічними інтересами, соціальними потребами, а також за умови створення сприятливих умов для його розвитку [1, 3].

Мета дослідження полягає у аналізі та узагальненні вітчизняних та світових тенденцій розвитку вело туризму.

Індустрія велосипедного туризму, включає такі компоненти, як підприємства, які надають рекреаційні послуги, заклади самодіяльного туризму, навчальні, наукові та проектні заклади, підприємства, які виробляють необхідний інвентар, спорядження та супутні товари та надають послуги ренти та ремонту, підприємства, які надають послуги по проживанню та харчуванню (готелі, ресторани тощо) [2].

Статистичні данні, щодо підрахунку кількості велосипедів на душу населення вказують, що абсолютна більшість (99,1%) жителів

Нідерландів, Данії (80,1%) та Німеччини (75,8%) та більша половина жителів Швеції (63,7%), Норвегії (60,7%) та Фінляндії (60,4%) є велосипедистами. При цьому, за статистикою Європейської федерації велосипедистів (European Cyclists Federation) 8% жителів Європейського союзу використовують велосипед як щоденний транспорт для звичайних пересувань – ділові поїздки, поїздки до місця роботи, навчання [4].

Однак, велосипед це не лише складова громадського транспорту, він стає невід'ємною частиною життя. Дедалі більше людей використовують велосипед для прогулянок, екскурсій та подорожей. При цьому, країнами-лідерами у здійсненні подорожей на велосипеді є Нідерланди та Данія, де частка таких становить 27% та 18% відповідно. Разом із цим, на даний час компанії та організації різної форми власності пропонують подорожі на велосипеді різного масштабу – від одноденних подорожей до походів різної тривалості та складності, а також поєднують їх із іншими видами активного туризму [4, 5]. Однак, більшість туристів організовують маршрути самостійно, визначаючи кількість днів, район подорожі та складність [3].

Разом із цим, актуальність розвитку велосипедного туризму підтверджується наявністю спеціальної інфраструктури – прокладання доріг, складання маршрутів та їх маркування маршрутів, монтаж велопарковок та створення пунктів прокату і ремонту. В Україні інфраструктура велосипедного туризму у порівнянні із зарубіжними країнами залишається на зародковому етапі. Більшість українських міст не мають жодного метра велосипедних шляхів. Така ситуація аргументується відсутністю грошей у бюджеті, недостатнім попитом та рівнем підтримки велосипедного транспорту, порівняно з автомобільним або наявністю більш пріоритетних проблем міста. І хоча більше 30 українських міст вже розробили та прийняли міську цільову програму або концепцію розвитку велосипедного руху, більшість з них не має чіткого плану фінансування інфраструктури або відстає у його виконанні [5].

Однією з головних умов позитивного вирішення цих проблем є формування і реалізація державної політики у сфері транспорту, туризму та фізичної культури і спорту, лобіювання її на рівні органів місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування, промислових і фінансових структур, засобів масової інформації [3].

На противагу Україні, розвитку велосипедного туризму у зарубіжних країнах сприяє державна політика, наукова і громадська робота, різноманітні організаційно-управлінські технології.

Зокрема, аналіз кейсів країн Західної, Східної та Північної Європи, показав, що у велоінфраструктуру та велосипедні проекти з боку Європейського союзу, національних та міських органів влади щорічно інвестуються кошти. За оцінками Європейської федерації велосипедистів, інвестиції складають 3,2 млрд. євро. Ці інвестиції є основою для розвитку сектора [4]. В останні роки в Європі та Україні здійснюються проекти для розвитку велотуризму.

За рахунок впровадження різних програм «ВелоКраїна», «Зелений маршрут», «ЄвроВело» здійснюється розбудова інфраструктури, створюється розгалужена мережа велосипедних шляхів, які проходять територією європейських держав, що сприяє більш інтенсивному розвитку велотуризму [5].

Ключові слова: велотуризм, інфраструктура, велосипед.

Список використаних джерел

1. Лойко О. Т. Туризм и гостиничное хозяйство : учебное пособие / Лойко О. Т. – Томск, 2005. – 152 с.
2. Мельниченко О. А. Особливості розвитку індустрії туризму в Україні : монографія / Мельниченко О. А., Шведун В. О. – Харків : НУЦЗУ, 2017. – 153 с.
3. Миронов Ю. Б. Сутність та чинники сталого розвитку туризму в регіоні / Миронов Ю. Б. – Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. – Вип. 23.11. – С. 117–122.
4. Міжнародний туризм і сфера послуг [Електронний ресурс]. – URL: http://pidruchniki.com/1584072020999/turizm/mizhnarodniy_turizm_i_sfera_posu
5. Українська асоціація активного та екологічного туризму [Електронний ресурс]. – URL: <http://uaeta.org/ua/tourism/4>